Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

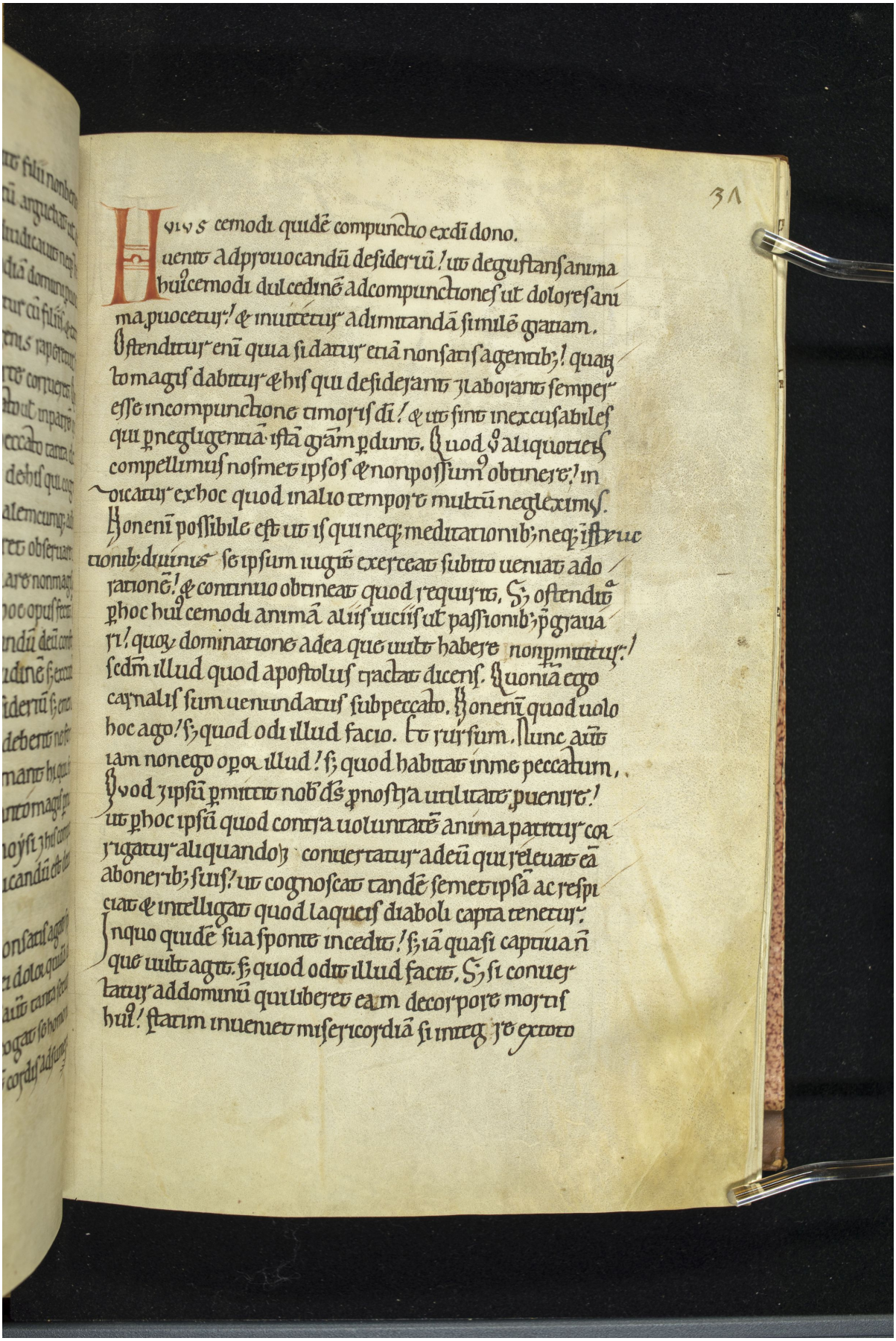

37

Huius cemodi quidē compunctio ex dī dono.
Uenit adprouocandū desiderū! ut deguftans anima
huicemodi dulcedinē adcompunctiones ut dolores anī
ma puocetur! & inuitetur adimitandā similē gratiam.
Ostenditur enī quia si datur etiā nonsanis agentib;! quan
to magis dabitur & his qui desiderant ⁊ laborant semper
esse incompunctione timoris dī! & ut sint inexcusabiles
qui pneglugentiā istā grām pdunt. Quod ⁊ aliquoties
compellimus nosmet ipsos & nonpossum obtinere! in
uocatur ex hoc quod in alio tempore multū negleximus.
Honenī possibile est ut is qui neq; meditationib; neq; istruc
tionib; diuinis se ipsum iugiter exercear subito ueniat ado
rationē! & continuo obtineat quod requirit. Si; ostendit
phoc hui cemodi animā aliis uitiis ut passionib; pgraua
ri! quoq; dominatione adea que uult habere nonpmittit!
sedm illud quod apostolus tractat dicens. Quoniā ego
carnalis sum uenundatus subpeccato. Honenī quod uolo
hoc ago! si; quod odi illud facio. Et rursum. Nunc autē
iam nonego opor illud! si; quod habitat inme peccatum.
Quod ⁊ ipsū pmittit nob ds pnostra utilitate pueniret!
ut phoc ipsū quod contra uoluntatē anima patitur cor
rigatur aliquando ⁊ conuertatur adeū qui releuat eā
aboneribus suis! ut cognoscat tandē semetipsā ac respi
ciat & intelligat quod laqueis diaboli capta tenetur.
Inquo quidē sua sponte incedit! si; iā quasi captiua ñ
que uult agit. si; quod odit illud facit. Si; si conuer
tatur addominū qui liberet eam decorpore mortis
hui! statim inuenietur misericordiā si integro corde